

22 780**Resolutie van de Internationale Koffieraad, houdende de derde verlenging van de Internationale Koffieovereenkomst, 1983, met bijlagen; Londen, 27 september 1991****Nr. 1 Herdruk****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 3 september 1992

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 8 september 1992. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens één van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 8 oktober 1992.

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet,¹ de Raad van State gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 27 september 1991 te Londen aangenomen resolutie van de Internationale Koffieraad, houdende de derde verlenging van de Internationale Koffieovereenkomst, 1983, met bijlagen (Trb. 1992, 46)².

Een toelichtende nota bij de resolutie treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, (1)(a) G.W. en art. 61, (3), G.W. 1972.

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

TOELICHTENDE NOTA

1. Inleiding

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Tijdens de 57e zitting op 27 september 1991 heeft de Internationale Koffieraad (Raad) unaniem besloten de Internationale Koffieovereenkomst 1983 (Overeenkomst) voor de derde keer ongewijzigd te verlengen en tevens de economische paragrafen op te schorten (Resolutie nr. 355; zie Trb. 1992, 46). Het betreft een verlenging voor een periode van één jaar. Na de eerste verlenging met twee jaar tot 1 oktober 1991 vond een tweede verlenging plaats, die op 30 september 1992 zal aflopen. Gedurende de derde verlenging zal onderzocht worden of er voldoende basis bestaat voor een nieuw samenwerkingsakkoord al dan niet met economische bepalingen. Hierbij dient een programma voor onderhandelingen over een vijfde Internationale Koffieovereenkomst te worden opgesteld. De in 1991 door de Raad ingestelde Werkgroep voor Internationale Samenwerking op het gebied van Koffie is drie keer bijeen geweest. Deze Werkgroep heeft haar bevindingen, zoals voorgeschreven in Resolutie 355, gerapporteerd aan de eerste zitting van de Raad in koffiejahr 1991/92, die van 6 tot en met 10 april 1992 heeft plaatsgevonden. Op basis van het rapport van de Werkgroep is door de Raad unaniem besloten de internationale samenwerking op het gebied van koffie voort te zetten en te gaan onderhandelen met als doel het tot stand brengen van een nieuwe overeenkomst met economische bepalingen. Tijdens de laatste vergadering van de Werkgroep is tevens overeenstemming bereikt over het concept voor de toekomstige samenwerking, namelijk een regulering van de wereld koffiemarkt door toepassing van een universeel quotastelsel. Voor dit doel is een onderhandelingsgroep ingesteld, die van 22 tot 26 juni 1992 voor het eerst bijeen is gekomen.

2. Marktsituatie

Na de opschorting van de exportquota op 3 juli 1989, waardoor een volledig vrije koffiemarkt ontstond, is het gemiddelde prijsniveau voor koffie, dat op dat moment reeds laag was, gestaag gedaald tot het laagste niveau sinds 21 jaar (mei 1992). Belangrijkste oorzaak hiervan was de ongebreidelde gestage uitbreiding van de koffieproductie in een groot aantal producentenlanden die een aanzienlijke nationale voorraadvorming tot gevolg had. Met het ontstaan van de vrije markt zijn grote hoeveelheden koffie verkocht aan met name de consumentenlanden, waar de voorraden toenamen tot ca. 17,5 miljoen balen, terwijl werkvoorraden van 8 tot 10 miljoen balen gebruikelijk zijn. De ongebruikelijk grote voorraden in combinatie met een nauwelijks dalende productie zijn de belangrijkste oorzaken voor de scherpe daling van de gemiddelde prijzen, die sinds medio 1989 heeft plaatsgevonden.

3. Pogingen tot hervatting van de onderhandelingen

In 1991 zijn door een aantal landen de pogingen om tot nieuwe onderhandelingen te komen weer voortgezet. De benodigde consensus over de hervatting bleef uit, zelfs na intensief overleg gedurende de eerste twee vergaderingen van de Werkgroep voor Internationale Samenwerking op het gebied van koffie. Het belangrijkste obstakel bleef de oppositie van 's werelds grootste koffieproducent Brazilië. In dit land bestond tussen de belangrijkste belangengroeperingen binnen de particuliere koffiesector onenigheid over zowel de noodzaak van internationale samenwerking op basis van economische bepalingen, als over het toe te passen prijsstabilisatiemechanisme. De consumentenlanden hebben sinds het vastlopen

van de onderhandelingen in 1989 zowel in het kader van de Internationale Koffie Organisatie als erbuiten te kennen gegeven bereid te zijn tot onderhandelen en te zoeken naar oplossingen voor de problemen die zich voordeden tijdens de uitvoering van de Overeenkomst van 1983.

Kort voor de derde zitting van de Werkgroep werd in Brazilië overeenstemming bereikt over de richtlijnen voor de Braziliaanse delegatie naar de onderhandelingen. De overige producentenlanden schoven vervolgens hun bezwaren voorlopig terzijde en de producentenlanden besloten unaniem weer terug te keren naar de onderhandelingstafel. Op grond hiervan kon tot bovengenoemd resultaat worden gekomen.

4. De Internationale Koffie Organisatie

Met de derde verlenging wordt het forum voor overleg tussen producenten- en consumentenlanden gehandhaafd en kan het werk ten behoeve van de marktdoorzichtigheid worden voortgezet. De functie van het sinds 1989 afgeslankte secretariaat bestaat in deze situatie voornamelijk uit het verzamelen en verwerken van de benodigde informatie en statistieken, alsmede uit de voorbereiding van de vergaderingen van de Internationale Koffieraad, de Uitvoerende Raad en de Werkgroepen.

5. De financiële verplichtingen van het Rijk

Voor de periode van de derde verlenging van de Overeenkomst zal Nederland een financiële bijdrage dienen te leveren aan de administratieve begroting. De Nederlandse verplichting zal, gebaseerd op het importaandeel, in de orde van grootte van f 300 000,- liggen. Deze bijdrage zal ten laste komen van de begroting van het Ministerie van Economische Zaken.

6. Koninkrijkspositie

De voortzetting van de deelname aan de Overeenkomst zal wat het Koninkrijk betreft, evenals de deelname aan voorafgaande verlengingen van de Koffieovereenkomst, alleen gelden voor Nederland.

7. Slotbeschouwing

Nederlandse deelname aan de derde verlenging van de Internationale Koffieovereenkomst 1983 past in het Nederlandse beleid inzake internationale samenwerking op het terrein van grondstoffen. Met het oog hierop heeft Nederland met andere EG Lid-Staten er mee ingestemd dat de Europese Gemeenschap en haar Lid-Staten bij verschillende gelegenheden de politieke bereidheid hebben uitgesproken om de internationale samenwerking op het gebied van koffie voort te zetten.

Door voortzetting van de deelname aan de Internationale Koffieovereenkomst gedurende de derde verlenging zullen de Nederlandse koffiebelangen tijdens de komende onderhandelingen in het kader van de Internationale Koffie Organisatie naar behoren behartigd kunnen worden.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. Dankert

De Minister voor Ontwikkelingssamenwerking,
J. P. Pronk

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,
P. Bukman